

S tem pa ne trdim, da bi bile pesni v „Ceciliji“ težko izpeljive; obratno: vse je tako lahko in preprosto pisano, da se dá po nekaterih vajah brez težave izpeljati. Zdi se, kakor bi se mojster, oblečen v dvorni uniformi, tudi znal v nižjih krogih uljudno pa dostojno kretati. Nekaterim melodijam, katerim preti jednoličnost zaradi preprostosti, znal je g. Foerster pomagati z raznim harmoničnim lepoticjem, s postranskimi, zmanjšanimi, neškálnimi sept- in nonakordi; zadržki, zaostanki, prehajalnimi in ležečimi notami itd. Da je ves ta harmonični aparat pravilno uravnán in upeljan, ni mi treba posebe omenjati. Zaslužnega se je skazal g. Foerster tudi s tem, da je v „Cecilijo“ privzel pesni, ki so se narodu urastle v meso. Se ve da so bile te pesni prej ónega zloglasnega „Leierkasten-Rococco-in Pompadour-zloga“, o katerem ima popačen ljudski ukus neskončno veselje, a urednik jih je po menzuraciji, harmonizaciji in dinamiki preobrazil v prave cerkvene melodije.

Radostno pozdravljam torej „Cecilijo“ in želim, da bi jo vsi slovenski organisti in pevci pridno rabili. Ne bodimo podobni ónim, ki glasbo poslušajo z očmi; poslušajmo glasbo s srcem in „Cecilija“ postane dijecezanska pesmarica brez ukaza od zgoraj. Časopisne izjave, napérjene proti „Ceciliji“ in nje vzvišenim namenom, zmatram jaz za nevednost ali pa hudobijo, izvirajočo iz nevoščljivosti, a po drugi strani mi dajejo povoda za smeh, kar je v sedanjih hudih časih tudi nekaj vredno.

Daniło Fajgelj.

Slovenski glasnik.

Božični dar. V nekoliko dneh izidejo Gregorčičeve „Poezije“ v drugem, pomnoženem natisku pri knjigarji Bambergu v Ljubljani. Pesnik je „Poezije“ odičil z nekaterimi, doslé še ne natisnjenimi biseri slovenskega pesništva in založnik se je potrudil kar najlepše opraviti knjigo. Oblika „Poezijam“ bode nekoliko manjša, nego jim je bila v prvem natisku, a tiskajo se na drag, svetlo-rumen papir (chamois) z malo srednje-večno antikvo; vsaka pesen ima lepo, risano „glavo“ v renésančnem zlogu in naslovni list je tiskan v več barvah. S kratka, vsa vnanja oprava „Poezijam“ je taka, da je knjiga dostojna dičnega pesnika.

„Dolenjske Novice“ bode po dvakrat na mesec po novem letu izdaval tiskar J. Krajec v Novem Mestu. Program novemu listu obseza že njegovo ime. Naročnina mu bode za vse leto po 1 gld. Lastniki in založniki so: J. Krajec, tiskar in knjigar; Josip Romè, kaplan v Sv. Mihelu; Matej Jereb, župnik v Stopičah; Ivan Lapajne, šolski ravnatelj in nadzornik v Krškem. Bog daj srečo!